

Bakalářská práce

Média a experiment
Performance a videoart

Daniela Benešová

Plzeň 2021

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Nová média

Bakalářská práce

Média a experiment

Performance a videoart

Daniela Benešová

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Vladimír Merta

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2021

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Daniela BENEŠOVÁ**
Osobní číslo: **D18B0086P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimediální design, specializace Nová média**
Téma práce: **MÉDIA A EXPERIMENT**
Téma práce anglicky: **Media and experiment**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Média a experiment

Výzkum a tvorba na téma uplatnění nových prostředků a technologií v umělecké oblasti.

Tvůrčí záměr: Vytvoření díla reflektující vztahy mezi lidmi na intimní i sociální úrovni za pomoci komunikačních médií.

Cíl: Vytvoření novomediálního díla- videoperformance a videoart

Předpokládaný výstup: Videozáznam z performance seskupené do vstupní mediální práce

Rozsah průvodní zprávy: minimálně tři normostrany

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

Goldberg, Roselee. (1998) Performance: Live Art Since 1960. Harry N. Abrams, NY NY. ISBN 9780810943605.
Hal, Foster. Rosalind, Krauss. Yve-Alain, Bois. Benjamin, Buchloh: Art since 1900 (Modernism – Antimodernism – Postmodernism). Thames&Hudson, Londýn 2004. ISBN 0500238189.
GIDDENS, Anthony. Sociologie. Praha: Argo, 1999. ISBN 9788072031245.

Vedoucí bakalářské práce: **Doc. akademický malíř Vladimír Merta**
Katedra výtvarného umění
Oponent bakalářské práce: **PhDr. Mgr. Andrea Sloupová, Ph.D.**
Katedra výtvarného umění
Datum zadání bakalářské práce: **31. října 2020**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2021**

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 31. října 2020

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Ravenna, duben 2021

.....

Podpis autora

Obsah

Performance	6
Motivace.....	7
2.1 Výběr tématu.....	7
2.2 Motivace pro vytvoření díla v kontextu dosavadní tvorby	7
Dílo.....	8
3.1 Koncept a zobrazení	8
3.2 Performance v nekontrolovaném prostředí.....	9
3.3 Výsledek práce.....	9
Postup tvorby.....	10
4.1 Vznik konceptu	10
4.2 Oblek.....	10
4.3 Zkoušky	10
4.4 Natáčení	11
4.5 Postprodukce a úpravu zvuku.....	12
4.6 Výstava a instalace.....	12
Přínos a reflexe díla	13
Resumé.....	14
Seznam literatury	15
Seznam příloh	16

Performance

Performance jakožto taková je velice široký pojem, nejedná se o médium, ale o samotný umělecký akt. Dá se říci, že je jednodušší určit, co performance není, než co performance je. Spadá pod konceptuální umění a tímto balancuje na velmi nestabilní půdě. V šedesátých letech tento směr nejvíce rozkvétal. Svou nenáročností na prostředky se téměř každý mohl stát umělcem. Performativní aspekt, se dá najít skoro ve všem. Je těžké stanovit, kdy performance přesně začala. V šedesátých letech se lidé domnívali, že tato forma vznikla v avantgardních směrech, především ve futurismu a dadaismu. Performance byla také striktně oddělována od happeningu a například futuristické performance.¹ Současně je možné konstatovat, že onen performativní aspekt se dá najít v historii mnohem dříve než koncem 19. století. Dnes už víme, že performance nejde tak snadno zaškatulkovat. Jackson Pollock představil akční malbu, kde prezentoval svoje tahy štětcem, čímž vznesl otázku, zda všechny obrazy, bez ohledu na jejich vyobrazení, mají tentýž performativní aspekt. John Cage, představil performance 4:33, kde pointa je zdánlivá absence zvuku, kterou doplňuje divák a okolní aspekty, - zavrzá židle, někdo zakašle. Meze performance jsou velmi pomíjivé. V této práci se zabývám pohybem a propojením. Dalo by se říct, že performance a pohyb, jde ruka v ruce, jelikož pohybových performancí je nespočet od divadelních her až po nejmenší pohyby, jako je pohyb zredukovaný², pohyb nacvičení v baletní scéně³, kdy se umělci vyzdvihují nad výstavní místností⁴, nebo kdy umělci používají v pohybu svoje těla jako nástroje⁵, či taneční performance⁶, tedy se dá říci, že performance jako taková nemá hranice. Videoart, kterého se v této práci také dotýkám, se vyskytuje ve stejné sféře umění. Často se objevuje, nebo stává součástí performance⁷. Opět je těžké stanovit, kdy přesně byl videoart aplikován poprvé, jelikož se jedná o digitální technologii, tedy video a fotografii, dá se lépe upřesnit datum než u performance. Jeho počátky tedy sahají na začátek dvacátého století. I videoart byl nejvíce prozkoumáván v šedesátých letech současně s performancí. Tyto dva odlišné, přesto propojené směry, jsou pro mě velice atraktivní, jejich volnost interpretace a možnosti jsou skoro nekonečné. Tento aspekt mě osobně velice inspiruje a motivuje, proto jsem v této závěrečné bakalářské práci vytvořila performance, kterou jsem zformovala jako video art. Pro zobrazení jsem využila porovnání stejné performance ve dvou odlišných prostředí.

---

¹ RoseLee Goldberg, performance live art in the 60s, str. 9

² Gilbert and Gorge, the singing Sculpture, 1969

³ Jan Ferbe, Das Glas im Kopf vom Glas: Dance Section

⁴ Sylvia Whitman, Untitled, 1975

⁵ Annie Antoni, Loving Care, 1992-96

⁶ Lucinda Childs, Available Light, 1983

⁷ NAM JUNE PAIK- Concerto for TV Cello, 1971

Motivace

2.1 Výběr tématu

Do ateliéru Nových médií Doc. akad. mal. Vladimíra Mertvy, jsem přišla ze střední umělecké školy zaměřené na obor design interiéru. Vždy jsem záviděla práce spolužáků studujících multimediální tvorbu, kteří byli hodnoceni za kreativitu a odvážné nápady. Mohli experimentovat, zatímco můj obor byl hodnocen za inovativnost a funkčnost. Při bakalářském studium jsem se rozhodla vyzkoušet co nejvíce médií a technologií, které jsem do té doby neměla možnost poznat. Tohoto osobního cíle jsem po dobu svého studia dosáhla. Experiment s médii a technologiemi proto pro mě nebyl cizí. Ve druhého ročníku jsem měla téma své bakalářské práce jasně vybráno - média a experiment. Na začátku třetího ročníku jsem se rozhodla pro performance a videoart. Tyto směry mě dlouhodobě fascinují, proto jsem se těšila na práci a pojetí tohoto tématu.

2.2 Motivace pro vytvoření díla v kontextu dosavadní tvorby

S performancí a videoartem jsem se setkala před realizací této závěrečné práce pouze několikrát. Na konci prvního ročníku ve své klauzurní práci, jsem vyzkoušela formu video artu. Projekt byl zaměřený na masky a jejich video zobrazení, tyto masky jsem vytvořila v emočně vypjatých situacích. Po nasazení masek jsem natáčela běžné situace, jako například hru na kytaru, nanášení make-upu (viz příloha A). Masky postupně ovlivňovaly průběh videa. Výsledek jsem postprodukčně upravila, tak aby se záznamy překrývaly. Tento projekt mi pomohl uvědomit si, jak se současným výsledným dílem naložit a jak správně video art prezentovat.

Hlavní popud byla moje první zkušenost s performancí před publikem, ta se odehrála na vernisáži výstavy Doc. akad. mal. Vladimíra Mertvy. Instalace s názvem Sound Specific (viz příloha B), představovala vyrobený hudební nástroje a kamenné artefakty, používané v dobách paleolitu. Při performanci byly v určitých sekvencích nástroje postupně rozehrávány. Vše vyústilo v jakousi symfonii, která mohla představit, jak asi tato dávná doba paleolitu zněla. Měla jsem příležitost se performance účastnit jako aktér, čímž se tento projekt pro mě stal více méně osudovým. Právě tento projekt mě motivoval zaměřit svoji bakalářskou práci na performance a nebát se experimentovat s touto uměleckou formou.

Dílo

3.1 Koncept a zobrazení

Koncept komunikace je velmi obecný, spadá přímo do okruhu sociologie, čehož se moje performance také dotýká. Její hlavní motiv však není přímo o lidské komunikaci a lidských vztazích, ale o principu reciprocity mezi dvěma celky, které ve videu působí jako organické tělesa více než jako lidské bytosti⁸. Tedy se nejedná pouze o psychologický obsah, zaměřený na striktní sociologický problém. Tato performance je zaměřena spíše na experiment s fyzickým průběhem akce a reakce dvou na sebe nezávislých těles propojených vnějším elementem, v tomto případě látkou.

Konceptu jsem dosáhla přes oblek, který jsem ušila. Dva aktéři při oblečení této látky, se ocitnou propojeni rukávy a dlouhou trubicí, která spojuje jejich hlavy a obličeje. Tímto se nacházejí ve velmi izolované až nepříjemné situaci. Oblékání není jednoduché a svlékání trvá ještě déle, to celé působí na psychiku aktéra. Jejich smysly jsou tímto faktorem výrazně redukovány, přestože látka je velice tenká, není natolik průsvitná a její elasticita ubírá na vzdušnosti celého obleku. Elasticita materiálu je klíčová. Napínání a protahování látky nahrazuje komunikaci a vnímání prostoru, na kterou jsou aktéři odkázáni.

Performance začíná pohledem na černé těleso (viz příloha C), které se mění a prolíná do tvarů a obrazců. Tato hmota se po chvíli prolínání začne rozdělovat. Rozdělí se na dvě části, kdy zůstane propojená jen dlouhými černými liniemi. Ty jediné těleso drží pohromadě. Mezi dvěma částmi vzniká pohybový dialog, který postupem času graduje. Z videa je patrné, která ze stran *vyhrává*. Je viditelný výškový nepoměr. Jedna strana má větší problém pohybovat se a donutit k pohybu druhou stranu. Vše vyvrcholí v momentě, kde je oblek násilím stáhnut z jednoho z aktérů, čímž se roztrhne jejich spojení i možnost komunikace a performance končí.

Toto zobrazení je částečně určeno choreografií, pro kterou jsem se rozhodla hlavně z vizuálního důvodu. Verze celé improvizace pohybů působí na videu velmi chaoticky a důležité části pnutí látky divákovi unikají. Rozhodla jsem se tedy pro pohybovou choreografii, která určuje přibližnou kostru performance v začátku a konci, zároveň nechává prostor autentičnosti reakcí v ději mezi těmito body. Tímto jsem zachovala autentičnost reakcí na napínání a pružení látky improvizovaných částí uprostřed děje performance. Fakt stanoveného konce a začátku performance, umožňuje reprodukovatelnost díla a prostor pro vytvoření děje.

---

⁸ Tento rozdíl můžeme pozorovat například v performancích Espacio "P", Pedro Garhel y Rosa Galindo a performance od Relation in Time Abramovic, Ulay, 1977, přestože obě jsou o komunikaci a propojení, Espacio "P" se odproštuje od čistě lidského problému a zobrazuje až organické propojení celků. V této práci se snažím vyvarovat pouze lidským aspektům komunikace.

3.2 Performance v nekontrolovaném prostředí

Video je založeno na porovnání. Jak jsem již uvedla, performance má stanovený začátek a konec, proto není problém ji skoro přesně zopakovat. První performance byla ve velice kontrolovaném a speciálně vybraném prostředí. Sál byl ideální svojí velikostí, osvětlením, teplotou a barvou. Zajímalo mě tedy, co přesně se vizuálně změní, pokud performance zopakuji v prostředí, které nemohu ovládat (viz příloha D). K realizaci jsem si vybrala zasněženou louku kopci blízko magického Klepce. V den natáčení byly velmi náročné podmínky, teplota byla pod mínus devíti stupni Celsia. Samotné oblékání do obleku bylo ve sněhu náročné. Foukal relativně silný vítr a oblek nasákl vodou z vlhkého vzduchu, tím se stal znatelně těžší. Začátek performance byl nejkritičtější, kdy samotný pohyb ve sněhu byl obtížný. K obtížnosti přispěl též zvolený terén, kdy povrch louky byl nerovný a směřovaný do kopce. Není tedy překvapivé, kratší trvání performance. Po zopakování celého procesu jsem měla strukturou podobnou verzi, která však byla obsahově daleko více chaotická. Tyto kruté podmínky vytvořily tón pro zobrazení videa. Díky tolika zdánlivě negativním aspektům vznikl zajímavý a energetický výsledek.

3.3 Výsledek práce

Výsledkem mé práce jsou tudíž dva videozáznamy (viz příloha E) jedné a té stejné performance ovlivněné dvěma různými prostředími. Obě prostředí performance byla záměrně vybrána tak, aby vizuálně tvořila barevně a prostorově harmonickou kompozici s černým oblekem. Na první pohled obě videa v porovnání působí jako obrazy harmonicky a přirozeně. Jedno z prostředí je však fyzicky pro aktéry velmi kruté. Toto fakt ovšem divák performance smyslově nepociťuje. Pro diváka může být zajímavé porovnat tyto dva akty, aniž by měl zprvu povědomí o diametrálně rozdílných podmínkách vzniku obou aktů.

Postup tvorby

4.1 Vznik konceptu

První hrubá myšlenka mého díla vznikla při rozhovoru s mojí dobrou kamarádkou a zároveň spolužačkou Natálií Novákovou. Obě jsme se zúčastnily performance na vernisáži projektu Sound Specific. Jak jsem již zmiňovala, tato zkušenost nás obě motivovala vyzkoušet vlastní performance. S Natálií jsme si velmi názorově podobné a obě souhlasíme s tím, že naše fakulta a tvorba pocházející z ní má někdy tendence zabíhat do uměleckého kliše a naopak jí chybí humor. Proto jsme se rozhodly vymyslet silný koncept, který bude zábavný pro nás, ale zároveň a zejména bude zajímavý pro diváka. Nejzajímavější koncept vznikl z nápadu propojení. Absolutní propojení dvou aktérů, dosažené na základě obleku, kde pointa je se co nejvíce zamotat do jednoho celku. Tento nápad se mi zdál zajímavý, proto jsem vytvořila návrh, jak by tento oblek mohl vypadat (viz příloha F). Jakožto v performanci nová, jsem si chtěla vyzkoušet všechny aspekty, proto v performanci vystupuji i ji diriguji. Natálie mě dlouhodobě svoji kreativností inspiruje, bylo jasné, že ona bude druhý aktér v této performanci. Tento koncept jsem nakonec postupně předělala a rozhodla se ho ztvárnit jako svojí bakalářskou práci.

4.2 Oblek

Oblek sám o sobě působil velkou překážkou. Do této chvíle jsem měla jen minimální zkušenosti se šitím či technologií látek, proto jsem se obrátila na svou kamarádku Ludmilu Kopeckou, která studuje oděvní design na fakultě v Ústí nad Labem. Ludmila mi poradila s výběrem látky a šablonami pro střih obleku. Materiál se skládá ze 70% z viskózy. Svoji elasticností byla práce s takovou látkou velmi náročná (viz příloha G). Vymyšlení šablon trvalo víc než dva dny. Při špatně umístěných švech by se mohl oblek v těchto místech *lámat*, což by při napnutí látky vytvořilo nechtěné záhyby, které by ve videu působily vizuálně špatně a ničily by iluzi propojení. Po vyřešení problému se střihem a ujasnění fungování obleku ve videu jsem začala šít, s pomocí maminky, která mi s realizací obleku pomohla.

4.3 Zkoušky

První zkouška téměř došitého obleku se uskutečnila venku. Bylo to také poprvé, kdy jsme se do látky obě oblékly. Důležité bylo zjistit elasticnost a meze, do kterých je látka schopna pružit bez trhání. Celou zkoušku jsem natáčela, abych se ujistila v překladau pohybů z reality do formátu videa. Zprvu bylo velmi obtížné zvyknout si a sít se s oblekem. Po zhlédnutí mě překvapilo zjištění, že je potřeba, aby látka mezi námi byla neustále napnutá, jelikož po povolení látky došlo ke ztrátě kontaktu a není

možné určit, kde se druhý pohybuje. Díky tomuto videu jsem měla představu na který směr se soustředit a uvědomila si důležitost pružení látky.

Na druhé zkoušce, která se uskutečnila v již v došitém obleku, jsme se obě soustředily na ovládní obleku pouze celým tělem, k čemuž je potřeba stabilního těžiště. Naše těla se pomocí tíhy navzájem vyvažovala prostřednictvím napnuté látky. Já jakožto vyšší a v tomto případě tedy silnější, jsem Natálii mnohem snadněji rozpohybovala, zatímco ona velmi obtížně vyvažovala moji váhovou převahu a měla problém s rozpohybováním mé osoby. Po druhé intenzivní zkoušce se mi jednak podařilo pochopit pohybové meze látky, ale i vnímat pohyby a motoriku druhé osoby pracující s jinou intenzitou, silou a flexibilitou.

Třetí zkouška proběhla v sále v Anenské ulici. Chtěla jsem do projektu zasvětit osobu specializovanou na pohybovou choreografii. Z toho důvodu, jsem požádala o spolupráci Lenku Nahodilovou, která vystudovala DAMU v oboru alternativního divadla. Lenka dohlížela na autenticitu našich pohybů. Po jejích radách se nám podařilo odbourat taneční a křečovitě pohyby. Na konci této zkoušky jsem měla hotové torso performance, pochopila jsme princip vzájemného pohybu a stanovila jsem začátek a konec realizovaného projektu. To, co se stane mezi těmito stanovenými body, není předem dané. Děj uprostřed performance ovlivňují pouze okolnosti jako naše energické rozpoložení a vliv prostředí.

4.4 Natáčení

Pro natáčení jsem vybrala prostor na Kolbence, v tomto sále se odehrávala i instalace Soud Specific. Už tenkrát mě tento prostor zaujal hlavně svou atmosférou. Po nastavení kamery na stativ, jsem vybrala scénu, ve které funguje zvláštní symetričnost. Jedna ze stěn sálu je pokryta bílými dlaždicemi, které ve třech částech chybí. V záběru jsou také dvojce dveře ve stejné vzdálenosti od sebe. Světlo z přicházejících oken místnosti a linka uprostřed záběru spolu skvěle korespondují. Prostor jsem pronajala na tři hodiny, celkem jsme za tu dobu natočili deset videí, přičemž jedna performance trvala přibližně osm až devět minut. Zajímavé bylo, když mě i Natálii přišel čas uvnitř obleku o hodně kratší. Postupně po dobu tří hodin se záznamy vždy o pár vteřin prodloužily. Natáčení v kontrolovaném prostředí bylo velice rychlé a proběhlo bez problémů.

Natáčení v zasněžené louce naopak bylo extrémně náročné. Vybrala jsem louku nedaleko kopce Klepce. Rozhodovala jsem se na základě množství sněhu, protože sníh byl důležitý pro vizualitu s černým oblekem. Teplota byla pod mínus devíti stupni Celsia, což výrazně narušovalo výdrž baterií. Natáčení trvalo necelou hodinu, kdy výsledné videa byla jen tři. Z toho jedno video bylo zaznamenané na telefon, kvůli vypínání kamery z nedostatku baterie právě pro nízkou teplotu. Celkově natáčení bylo náročné hlavně kvůli těžkým podmínkám.

4.5 Postprodukce a úpravu zvuku

V Poslední fázi přípravy mého výstupu byla postprodukce a tvorba audiozáznamu. Jelikož jedním z nejdůležitějších prvků performance je napínání a napětí, rozhodla jsem se vytvořit audio stopu, kde se mění napětí vlnové délky zvuku v souladu s napětím pohybu v performanci. Tím vzniká souhra zvuku a pohybu. Ve verzi druhé, jsem nahrála zapnutý syntezátor. Jeho zapnutí vytváří dunění. Toto dunění jsem použila jako výplň atmosféry, neboť zvuk zní velice stísněně a poukazuje na uzavřenost aktérů v obleku. Takto upravené video je ideální, pro instalaci s více audiovizuálních prací kolem, není rušivé a nepůsobí přehnaně v menším prostoru.

4.6 Výstava a instalace

Pro video art i záznam z performance je důležitější ujasnit si, jak výsledek bude prezentován. V tomto okamžiku, se nacházím před velkým dilematem, stále není jasné, pokud instalace proběhne tradičně, v prostorách fakulty. Proto jsem se rozhodla odevzdat dvě složky, podle typu, jak bych dílo chtěla prezentovat a instalovat. Tyto složky se liší v úpravě videí a jejich zvukové stopě.

Přínos a reflexe díla

Performance a videoart jsou velmi zajímavé umělecké směry. Bylo zábavné experimentovat s jejich pojetím. Výstupem mé práce jsou záznamy jedné performance v diametrálně-odlišném prostředí. Ty jsem pak postprodukčně dostala na rovinu video artu. Moje počáteční myšlenka, byla vyzkoušet si performanci před diváky, to bohužel v současné epidemiologické situaci nebylo možné. Tento fakt jsem počátečně shledávala negativním, jelikož jsem postrádala aspekt živé performance. V této chvíli mohu říct, že současný koncept je obsahově mnohem plnější a silnější než by byla samotná performance. Z celého projektu jsem získala mnoho zkušeností. S výslednou prací jsem spokojená. Práce splňuje požadavky a je reflexí experimentu. Výsledné dílo je zajímavé a myslím si, že i divákovi dokáže přinést pohled do reciprocity spojení, přičemž dokáže vyvodit závěr z porovnání stejné performance ve dvou prostředí.

Resumé

In this work I focused on performance. Performance is a very broad concept, with many possible interpretations. I chose an experiment in communication and interconnection. I created a suit for this purpose as a means of communication. This suit is sewn from a very elastic fabric, which is flexible enough to maintain human weight.

The performance begins with a view on a black mass that changes and blends into shapes. This mass, after a moment of intertwining, begins to divide. It is divided into two parts, where it remains connected only by long black lines, the only thing holding that body together. A movement dialogue is created between these two parts, which graduates over time. It is clear from the video, which side is winning, the height disparity can be seen. One side has a problem moving and forcing the other side to move. Everything culminates in a moment where the suit is forcibly removed from one of the actors. With tearing up their connection and the possibility of communication, the performance ends.

First performance was in a very controlled and specially selected environment. It was ideal for its size, lighting, temperature and color. I repeated that same performance in an environment that I can't control.

Result of my work is therefore two video recordings of the same performance influenced by two different environments. At first glance, in comparison, videos look harmonious and natural. However, one of the environments is physically very cruel for the actors. The viewer does not feel the performance sensory. Therefore, it may be interesting for the viewer to compare these two acts without first knowing about the diametrically different conditions.

Seznam literatury

Goldberg, Roselee (1998) Performance: Live Art Since 1960. Harry N. Abrams, NY NY. ISBN 978-0-8109-4360-5

GIDDENS, Anthony. Sociologie. Praha: Argo, 1999. ISBN 9788072031245

Foster, Hal. Kraus, Rosalind, Yve-Alain, Bois. Buchloh, Benjamin, H.D: Art since 1900 (Modernism - Antimodenism - Postmodernism). Thames&Hudson, Londýn 2004. ISBN 0-500-23818-9

McLuhan, Marshall.: Člověk, média a elektronická kultura. Jota, 2000. ISBN 978-80-7217-128-6

Seznam příloh

A Video art, masky	17
B Sound Specific	18
C Performance v kontrolovaném prostředí	19
D Performance v nekontrolovaném prostředí	20
E Porovnání	21
F Prvotní skica	22
G Oblek.....	23

A VIDEO ART MASKY

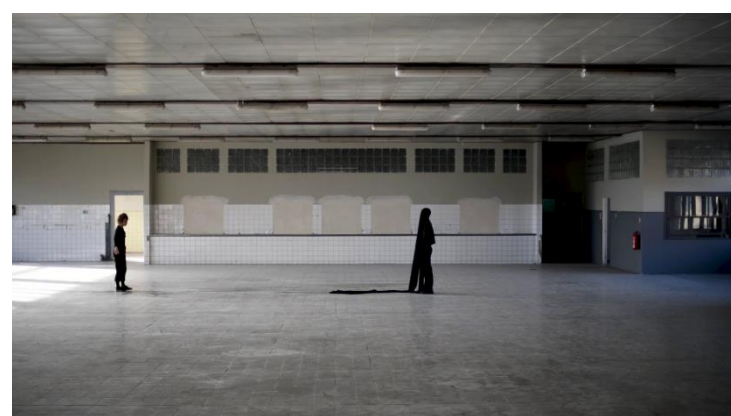
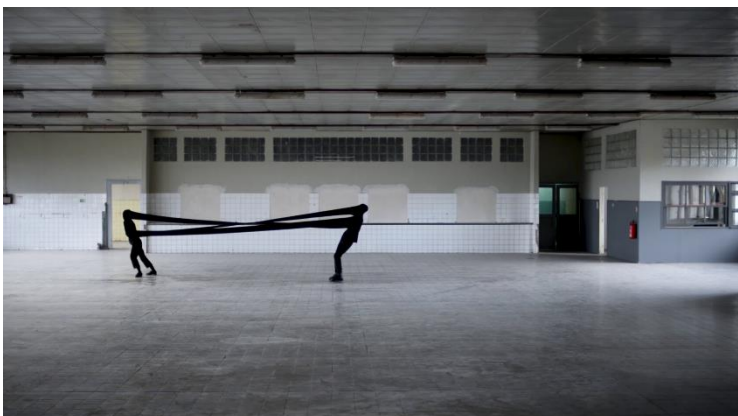
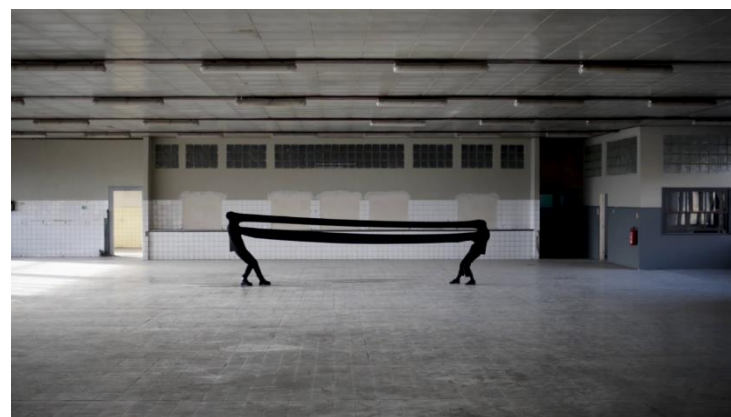
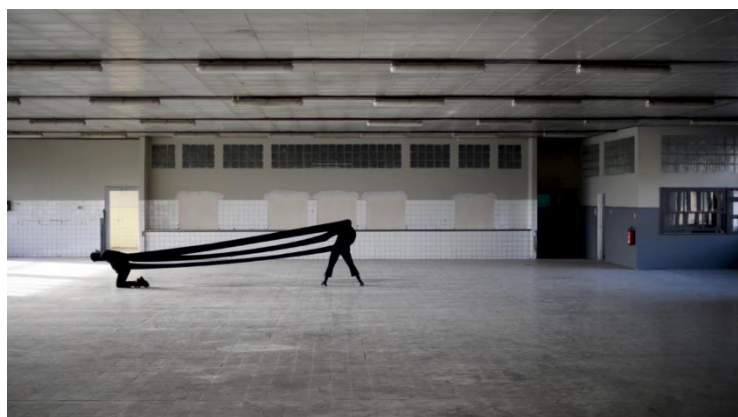
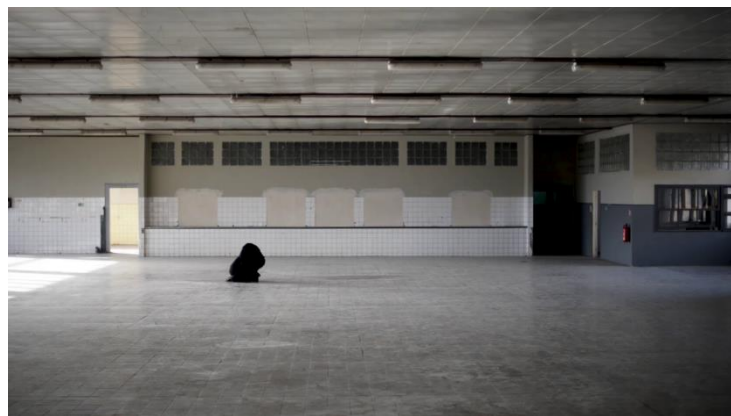
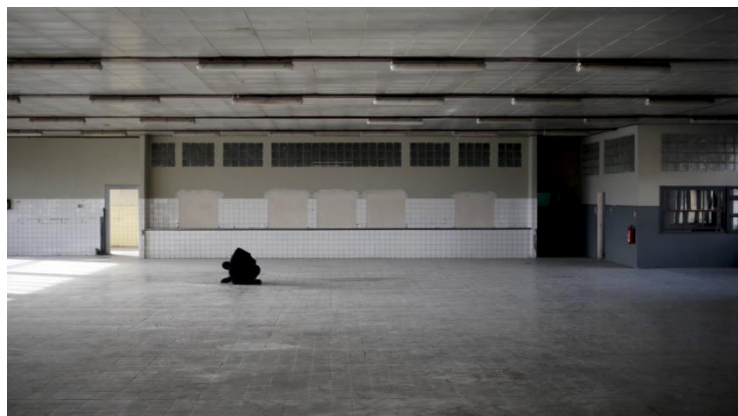

B Sound Specific

C Performance v kontrolovaném prostředí

D Performance v nekontrolovaném prostředí

E Porovnání

F Prvotní Skica

G Oblek

